

ÉS LLEGENDA

SCOTT CHASSEROT

“Jo pinto el present i el Poblenu canvia”

Les obres de ‘la pintora del Poblenu’ Núria Martín Royo s’exposen a diversos espais del Manchester català

LA PINTORA DEL Poblenu, li diuen. La Núria Martín Royo ens rep al taller que ha instal·lat a la Torre de les Aigües del Besòs per a la mostra *Poblenu. La memòria pintada*. Allà pinta davant de grups escolars i els ensenya els quadres que ha fet del barri. Tot va començar fa un parell d’anys, quan l’Arxiu Històric del Poblenu li va proposar fer una exposició. “Jo no sabia quants quadres del barri tenia... en vam comptar 130!”, exclama.

Com arribes a pintar tant el Poblenu?

En sortir de la Facultat de Belles Arts, vaig fer una sèrie sobre el barri per reflectir els canvis que patia. El que no sabia aleshores és que 30 anys més tard encara pintaria el Poblenu!

També pintes altres barris?

He pintat a moltes ciutats! L’Havana, Londres, Nova York. Però sempre que faig exposicions

d’altres països hi ha paisatges del Poblenu que faig passar per altres indrets del món.

Què busques, amb aquests paisatges?

Edward Hopper deia que, quan un artista pinta un paisatge, en realitat està pintant el seu interior. Amb el paisatge, intento pintar-me a mi mateixa. I, sense voler, he anat reflectint la transformació del meu barri.

Has documentat molts espais desapareguts.

Sí, jo pinto el present, però després el barri canvia. Ara m’han construït sis pisos al davant de la finestra del meu estudi. Vaig pintar les vistes que tenia des d’allà el 2020, i ara, el 2022, el paisatge ja no existeix. No ho vaig pintar perquè pensava que havia de desaparèixer, però l’obra té un valor afegit. A part de ser una obra d’art, és també una feina de documentació, d’arqueologia.

Com vius aquesta transformació de tan a prop? Et posa trista?

La visc sense ànim de nostàlgia. S’han fet moltes coses bé i d’altres que es podrien millorar. Els canvis que Pasqual Maragall va impulsar amb l’arquitecte Oriol Bohigas van ser fantàstics. El Poblenu vivia d’esquena al mar, i els barcelonins vam poder accedir a la platja. Però també hi havia una quantitat de recintes fabrils que s’han perdut, i això sap greu. Al final, el barri creatiu i tecnològic que tenim ara és herència d’aquell Poblenu al qual s’ha anomenat *Manchester català*.

■ Rita Roig

→ Torre de les Aigües del Besòs i MUHBA Oliva Artés.

M: Poblenu. Fins al 8 de gener. Gratis.